

CIA. ROBERTO G. ALONSO

MARÚNICA

ESPECTACLE FAMILIAR DE DANSA INSPIRAT EN LA VIDA I OBRA DE LA PINTORA MARUJA MALLO

"Me llamo Maruja y soy única,
a partir de ahora llamarme
Marúnica"

Estrenat a Barcelona en el Festival Mercè
Arts de Carrer 2020. 24/09/2020

Festival Dansa Metropolitana 2021

Mostra Igualada 2021. Fira de Teatre Infantil i Juvenil

Festival de Titelles de Gavà 2021

"Anem al teatre". Diputació de Barcelona. Curs 2021-2022

Circuit Basc de Dansa SAREA 2022

Una coproducció

XXIV PREMIS
max
DE LES ARTS ESCÈNIQUES

CANDIDAT

dansa.
Quinzena metropolitana.

INTRODUCCIÓ

Ana María Gómez González (Viveiro, 5 de gener de 1902 - Madrid, 6 de febrer de 1995), més coneguda pel pseudònim de Maruja Mallo, fou una pintora surrealista gallega considerada una musa de la Generació del 27. Va ser una de les principals artistes espanyoles del segle xx, que va viatjar per tot el món, es va relacionar amb grans creadors de la seva època (Dalí, Lorca, Buñuel, Alberti, Neruda, Éluard, Wharhol o Bretón) i va formar part del grup de les anomenades «Las Sinsombrero», les joves intel·lectuals que van revolucionar la societat de l'època.

Com a pintora va cultivar un surrealisme molt especial, el seu estil va passar per dues etapes diferenciades, una colorista en els anys 20 amb temàtiques màgiques, cosmopolites i optimistes; i una altra ombrívola i apagada en els 30, més caòtica i desequilibrada. També va experimentar tècnicament en aquesta etapa incorporant al llenç materials orgànics (cendra, calç ...). Després Mallo va anar recuperant l'equilibri i l'harmonia, demostrant una gran perícia en la pintura figurativa i recreant en les seves obres elements marins.

L'espectacle vol recollir tant la vessant artística i creativa de la pintura surrealista de Mallo (molt rica en iconografia i amb un potencial molt atractiu per als infants) com també reflectir el seu caràcter com a defensora dels drets de les dones en la societat encotillada de principis i mitjans del segle xx tot recollint anècdotes de la seva vida que, pel seu caràcter trencador i reivindicatiu, poden ser reinterpretades des del punt de vista teatral i del moviment.

Mallo

Marúnica neix directament de la fascinació per la vida i l'obra de la pintora gallega Maruja Mallo. El seu món surrealista ha estat la font d'inspiració ideal i el vehicle idoni per a realitzar la meua darrera proposta familiar, de fet, l'artista solia declarar "Mi biografía está en mi pintura".

La pintora Ana María Gómez González (Maruja Mallo) va ser una dona avançada al seu temps que va viure lliurement la seva concepció de la vida. Republicana exiliada, rebel i independent, va ser una pionera del seu temps i símbol feminista. Mai va deixar de banda la seva lluita pels drets i les llibertats socials i de gènere. Amb un estil molt personal i inclassificable, va ser una de les artistes de la Generació del 27 a l'ombra, i no per falta de mèrit, dels seus companys homes, Dalí, Buñuel o Lorca, entre d'altres. Malgrat això, va ser una de les figures més destacades del moment, i encara que se la considera surrealista, alguns experts també la inclouen en el realisme màgic.

He volgut plasmar en l'espectacle la variada obra de les diferents series pintades per Mallo, des de les més coloristes i vitalistes com "La Verbena", "Naturalezas Vivas" (amb coralls i altres elements marins), "Mensaje del mar" o "Retratos de mujer" (amb dones majoritàriament racialitzades), a les més fosques com "Antro de fósiles" (que semblava presagiar la Guerra Civil espanyola), passant per les més reivindicatives com "La sorpresa del trigo" i "Canto de las espigas" (en les que es va inspirar veient uns manifestants demanant pa). Crec que la iconografia pintada als seus quadres, sembla estar cridada a ser coreografiada, tant és així que Mallo pintava ballarins i gimnastes nus en moviment, (apareixen a les obres "Acróbatas" i "Máscaras"). Però la fascinació de l'artista pel futur, el progrés, la velocitat o els artefactes de fira, (que apareixen a quadres com "Estampas cinemáticas") donen fe de la seva afició pel moviment en l'espai (com a la dansa).

Maruja Mallo juntament amb d'altres dones artistes i pensadores va formar part del grup de "Las Sinsombrero", que pren aquest nom per una anècdota viscuda per la pintora a la Puerta del Sol de Madrid on va ser apedregada (amb Dalí, Lorca i Margarita Manso) per treure's el barret, gest que volia ser un símbol per representar la llibertat d'idees i de pensament enfront dels convencionalismes de l'època. També amb aquests artistes va viure una altra anècdota que ens dona idea de la forta personalitat i de la creativitat de Mallo, quan li van prohibir l'entrada a un monestir que volia visitar, per no portar pantalons. Maruja va demanar la jaqueta d'un dels seus acompanyants i es va ficar les mànigues pels peus improvisant un pantaló.

Maruja amb la seva mentalitat oberta i la seva actitud desperta i vitalista deixava empremta a qui la coneixia.

La seva biografia i la seva obra donen per fer més d'un espectacle! Va conèixer a Picasso, Bretón, Warhol o Neruda. Va ser coetània de Magritte, Miró o de Chirico. Dalí l'anomenava "Mitad ángel, mitad marisco", Albertí la va batejar com "la Pájara Pinta", va ser "el Rayo que no cesa" per a Miguel Hernández i Lorca va dir que "...sus cuadros son los que he visto pintados con más imaginación, emoción y sensualidad", de fet ella va dir d'ella mateixa "Soy Maruja Mallo y soy única, a partir de ahora llamarme Marúnica"

Espero i desitjo que gaudiu de Marúnica tant com jo ho he fet amb el procés creatiu!

ROBERTO G. ALONSO
Director i coreògraf

SINOPSI

Espectacle familiar inspirat la vida i obra de la fascinant pintora de la Generació del 27 Maruja Mallo, on les seves vivències i els seus quadres plens de simbolismes surrealistes i desproporcions prenen moviment.

Marúnica ens proposa un viatge iniciàtic, poètic i lúdic per endinsar-nos en l'univers pictòric i vivencial d'aquesta artista universal. La seva variada obra és el vehicle idoni per connectar amb l'imaginari dels infants. Què millor, doncs, que transformar-la en moviment per crear un espectacle sorprenent i visual que desperti la creativitat de nenes i nens.

"Em dic Maruja i sóc única, a partir d'ara anomeu-me Marúnica" (Maruja Mallo)

EQUIP ARTÍSTIC I TÈCNIC

Direcció i coreografia:	Roberto G. Alonso
Intèrprets:	Idu Massa, Laura Marsal, Marta Serret i Laia Vancells
Autoria i direcció musical:	Jordi Cornudella
Escenografia i il·luminació:	Roberto G. Alonso i Tony Murchland
Vestuari i atrezzo:	Roberto G. Alonso i Víctor Peralta
Assistent de coreografia:	Cristina Martí
Sastra:	Elena Fusellas
Fotografia:	Jordi Renart, Henry Sorribas
Il·lustració:	Laura Marsal
Producció executiva i assessorament pedagògic:	Joan Solé
Estudi de gravació i edició musical:	Jump Sound Studio
Músics:	Jordi Cornudella, Pere Cornudella, Guillermo Prats, Maria Roca i Àlex Ramírez
Producció:	Cia. Roberto G. Alonso i Dansa Quinzena Metropolitana
Residència Tècnica:	Teatre Plaza de Castelldefels
Col·laboració:	Ajuntament de Castelldefels, Sant Andreu Teatre (SAT!)
Amb el suport:	Generalitat de Catalunya, Ajuntament de Barcelona

L'ESPAI ESCÈNIC

L'espai escènic s'inspira, no només en el treball de l'artista gallega, sinó en alguns dels més representatius pintors del surrealisme universal, com ara Salvador Dalí i en concret Giorgio de Chirico. La particular representació i concepció arquitectònica i sobretot l'ús de la perspectiva i el punt de fuga, es mostren ideals per crear un espai atemporal, alhora que pictòric i surreal, totalment idoni per al desenvolupament de les coreografies de l'espectacle.

Així mateix, el disseny de la il·luminació cobra una importància vital per crear les sensacions i les il·lusions òptiques dels quadres surrealistes. La utilització d'elements escènics que remetent a l'obra de Mallo i que els ballarins manipularan i mouran per l'espai coreogràficament, ens ajuden a crear desproporcions i efectes òptics i visuals tan propis dels quadres surrealistes. Per descomptat, el vestuari esdevé un element vital i imprescindible a l'hora de dur a terme el muntatge, ja que Maruja Mallo dóna una rellevant importància a la caracterització dels personatges dels seus quadres, sobretot en la sèrie "carnaval", una de les quals inspira la nostra proposta.

La Cia. Roberto G. Alonso és un referent de la dansa a Catalunya i a Espanya pel seu particular llenguatge coreogràfic, caracteritzat per la fusió de la dansa amb la dramaturgia i una concepció escènica peculiar, imaginativa i detallista. Els darres espectacles creats han estat: "Laberint striptease" (2019), basat en l'univers poètic i visual de Joan Brossa, "A mi no me escribió Tennessee Williams", estrenat en el marc del Programa de Suport a la Creació de Fira Tàrrrega 2016, i "La fragilitat dels verbs transitius" en coproducció amb el Grec Festival 2016 de Barcelona".

La diversificació del seu treball creatiu des de la creació de la companyia el 1995 s'ha traduït en deu espectacles de sala per adults, amb títols com "Lulú, primera nit" (considerat per la crítica especialitzada entre els cinc millors espectacles de dansa vistos a Barcelona el 2012), "UL / Inmèrita solitudo" (seleccionat pel circuit estatal de sales alternatives el 2010), "Divinariana" o "Mon Genet" (presentat al Festival Grec del 2005), quatre coreografies de carrer entre les que destaquen "(Ob) sesio_Na2" i "Agua al higo y a la pera vino" i set obres dirigides a públic infantil i familiar entre les que destaquen "Zaquizamí", "Almazuela", "Simplicissimus" i "Zing-Zing", assolint en aquest últim àmbit un ampli prestigi i reconeixement tant a nivell estatal com internacional. L'any 2017 "Zaquizamí" va fer temporada al Teatre Nacional de Catalunya.

La companyia ha comptat amb la col·laboració en diferents muntatges de creadors destacats com Paco Azorín (il·luminador i escenògraf); José Martret (director de cinema i de teatre); Marc Rosich, Antonio Morcillo, David Plana i Jordi Prat i Coll (dramaturgs), Xavier Torras, Xavi Mestres, Àlex Rodríguez Flaqué i Jordi Cornudella (compositors), Belen Herrera de l'Óssa (vídeo- creació) o Marta Viladrich (artista plàstic i il·lustradora).

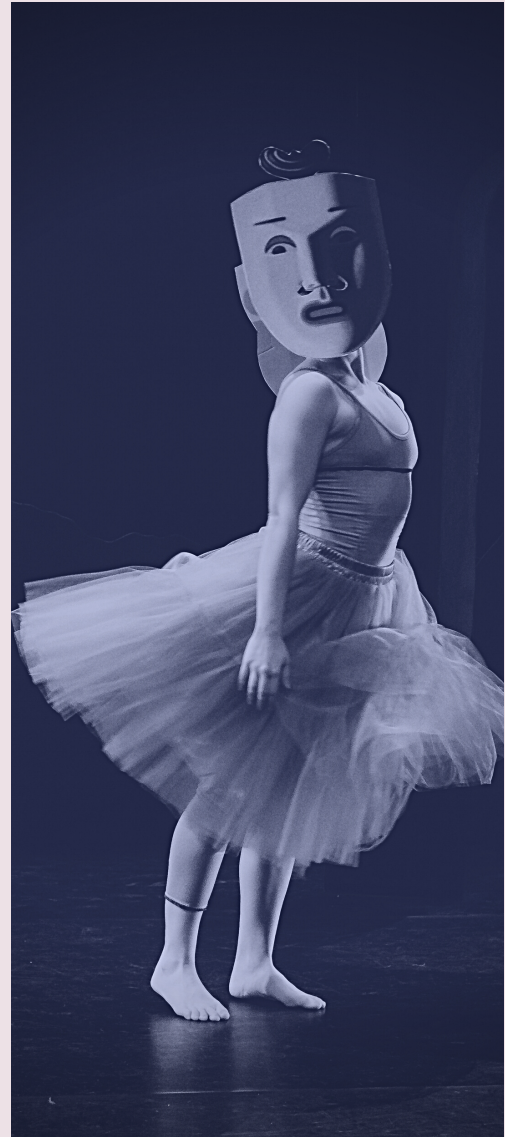
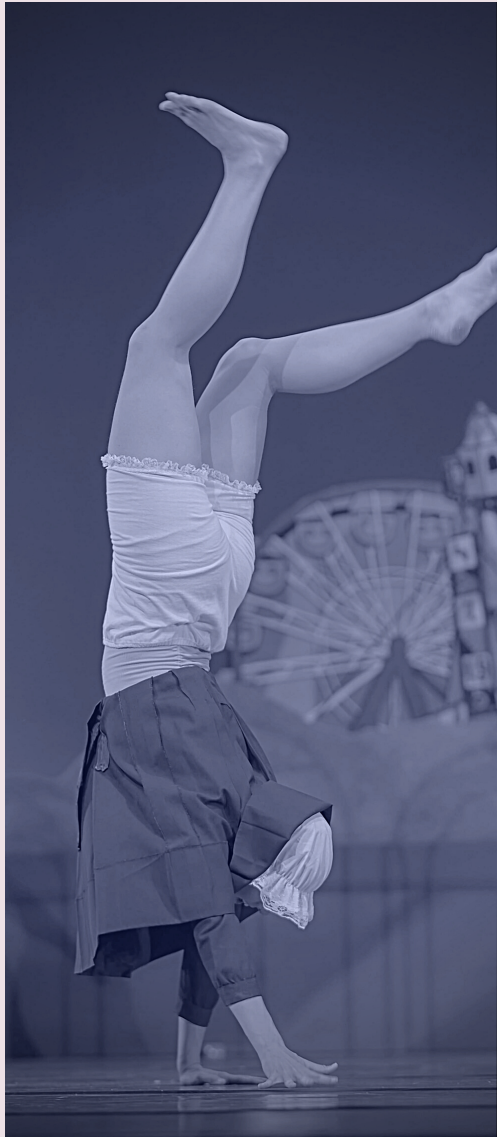
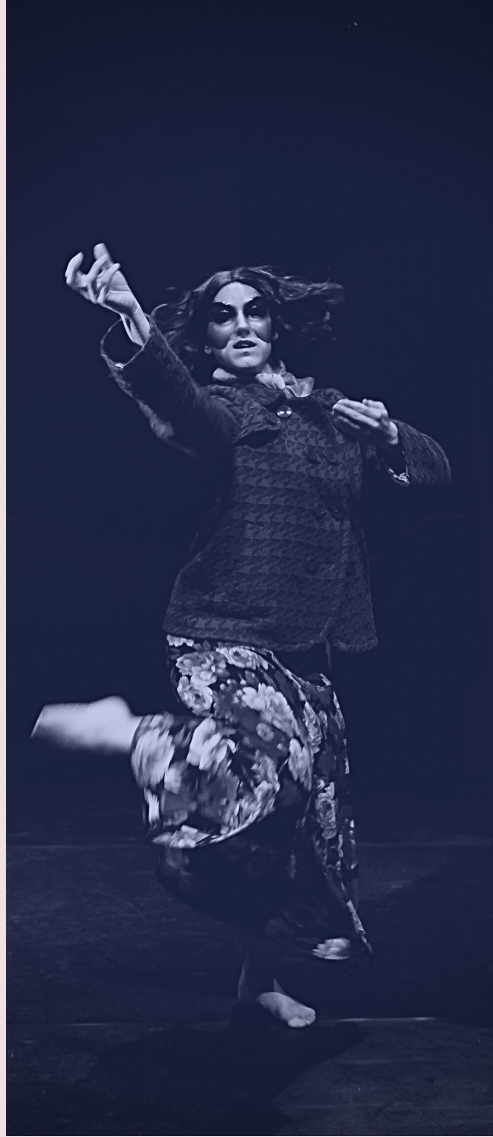
Ha participat en nombrosos festivals nacionals i internacionals de prestigi: Festival Sitges Teatre Internacional (2000); Festival Grec de Barcelona (1997, 1998, 2005, 2013 i 2016); Festival Shakespeare (2004); Fira de Tàrrrega (2003, 2004, 2006, 2009 i 2016); Sommerwerft Theater Festival de Frankfurt (2007); FETEN de Gijón (2010, 2011, 2014 i 2016); La Mostra d'Igualada (2004, 2010, 2012, 2013, 2016 i 2017); Fira Mediterrània de Manresa (2012, 2015 i 2018); Festival El Més Petit de Tots (2012 i 2013); Festival O 4 Vents de París (2014).

Premis i nominacions:

Premi FETEN 2011 al millor vestuari i caracterització per "Zing-Zing"
Nominació a Millor Actor Principal de Roberto G. Alonso en "A mí no me escribió Tennessee Williams". Premis Teatre Barcelona 2018.
Nominació a millor dramaturgia de Roberto G. Alonso per "Laberint striptease"

CIA. ROBERTO G ALONSO

www.ciarobertogalonso.com

info@ciarobertogalonso.com

930109390 - 609033729

[@ciarobertogalonso](https://www.instagram.com/ciarobertogalonso)

[@CiaRGAlonso](https://twitter.com/CiaRGAlonso)

[ciarobertogalonso](https://www.facebook.com/ciarobertogalonso)